

191

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I SPORTU

z dnia 31 lipca 1985 r.

w sprawie zasad i trybu przyznawania nagród dla działaczy kultury fizycznej.

Na podstawie art. 74 ust. 4 ustawy z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nagrody dla działaczy kultury fizycznej mogą być rzeczowe i finansowe.

§ 2. Nagrody dla działaczy kultury fizycznej mogą być przyznawane przez:

- 1) Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu,
- 2) terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw kultury fizycznej, sportu i turystyki stopnia wojewódzkiego,
- 3) zarządy stowarzyszeń kultury fizycznej oraz związków stowarzyszeń kultury fizycznej.

§ 3. 1. Nagrody mogą być przyznawane z okazji:

- 1) Tygodnia Kultury Fizycznej,
- 2) jubileuszu stowarzyszenia lub związku stowarzyszeń kultury fizycznej.

2. Nagrody mogą być przyznawane również w razie pozytywnej oceny działalności stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku stowarzyszeń kultury fizycznej.

§ 4. 1. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu może przyznać nagrodę z własnej inicjatywy albo na wniosek:

- 1) terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw kultury fizycznej, sportu i turystyki stopnia wojewódzkiego,
- 2) zarządu stowarzyszenia kultury fizycznej albo związku stowarzyszeń kultury fizycznej o ogólnopolskim zasięgu działania.

2. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw kultury fizycznej, sportu i turystyki stopnia wojewódzkiego mogą przyznawać nagrody z własnej inicjatywy albo na wniosek:

- 1) terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw kultury fizycznej, sportu i turystyki stopnia podstawowego,

2) zarządu stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku stowarzyszeń kultury fizycznej innego niż wymieniony w ust. 1.

3. Zarządy stowarzyszeń kultury fizycznej lub związków stowarzyszeń kultury fizycznej mogą przyznać nagrody z własnej inicjatywy.

§ 5. Nagrody mogą być przyznawane działaczom kultury fizycznej za szczególnie aktywną i wyróżniającą się działalność na rzecz rozwoju kultury fizycznej i sportu.

§ 6. 1. Nagroda finansowa lub rzeczowa przyznawana przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu nie może przekroczyć kwoty lub wartości 30 000 zł.

2. Nagroda finansowa lub rzeczowa przyznawana przez terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw kultury fizycznej, sportu i turystyki stopnia wojewódzkiego lub zarząd stowarzyszenia kultury fizycznej bądź związku stowarzyszeń kultury fizycznej o ogólnopolskim zasięgu działania nie może przekroczyć kwoty lub wartości 20 000 zł.

3. Nagroda finansowa lub rzeczowa przyznawana przez zarząd stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku stowarzyszeń kultury fizycznej innego niż wymieniony w ust. 2 nie może przekroczyć 15 000 zł.

§ 7. 1. Nagroda finansowa lub rzeczowa może być przyznana temu samemu działaczowi kultury fizycznej nie częściej niż dwa razy w roku.

2. Działaczowi kultury fizycznej za to samo osiągnięcie może być przyznana tylko jedna nagroda.

§ 8. Traci moc zarządzenie nr 7 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 3 maja 1983 r. w sprawie nagród za osiągnięcia w rozwoju kultury fizycznej (Dz. Urz. GKKFiS Nr 3, poz. 3).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu: M. Renka

192

UCHWAŁA PEŁNEGO SKŁADU IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH SĄDU NAJWYŻSZEGO

z dnia 27 czerwca 1985 r.

w sprawie wytycznych dotyczących wykładni art. 45 Kodeksu pracy i praktyki sądowej stosowania tego przepisu w zakresie zasadności wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nie określony.

Sąd Najwyższy w składzie następującym:

przewodniczący: Prezes Sądu Najwyższego T. Szymanek, sędziowie Sądu Najwyższego: B. Błachowska, A. Filcek (sprawozdawca), A. Grymaszewski, E. Jachczyk, W. Myga, J. Myślicki, M. Rafacz-Krzyżanowska, Z. Stypułkowska, A. Szczurzewski, S. Szymańska, J. Wasilewski (współsprawozdawca),

protokolant: E. Skoczelas,

z udziałem podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości — J. Broła oraz zastępcy Prokuratora Generalnego PRL — J. Szewczyka, na wniosek Ministra Sprawiedliwości, na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 45, poz. 241)